

Sag T-111/01 R

Saxonia Edelmetalle GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Foreløbige forholdsregler — udsættelse af gennemførelsen — statsstøtte —
retlig interesse i søgsmålet — uopsættelighed«

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 2. august 2001 II-2338

Sammendrag af kendelse

1. *Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen — foreløbige forholdsregler — betingelser — uopsættelighed — »fumus boni juris« — kumulativ karakter — afvejning af samtlige interesser i sagen — Fællesskabets retsinstansers skøn i sager om foreløbige forholdsregler*
(Art. 242 EF og 243 EF; Rettens procesreglement, art. 104, stk. 2)
2. *Særlige rettergangsformer — betingelser for antagelse til realitetsbehandling — realitetsbehandling af hovedsagen — uden betydning — grænser*
(Art. 242 EF; Rettens procesreglement, art. 104, stk. 2)

3. *Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen — foreløbige forholdsregler — betingelser — alvorlig og uoprettelig skade — bevisbyrde*
(Art. 242 EF og 243 EF; Rettens procesreglement, art. 104, stk. 2)
4. *Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen — foreløbige forholdsregler — betingelser — alvorligt og uopretteligt tab — økonomisk tab — situation, hvori det sagsøgende selskabs overlevelse er i fare — vurdering under hensyntagen til situationen for den koncern, som det tilhører*
(Art. 242 EF og 243 EF; Rettens procesreglement, art. 104, stk. 2)

1. I henhold til artikel 104, stk. 2, i Rettens procesreglement skal begæringer om foreløbige forholdsregler angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at de begærede foreløbige forholdsregler umiddelbart forekommer berettigede (*fumus boni juris*). Disse betingelser er kumulative, således at en begæring om udsættelse af gennemførelsen ikke kan tages til følge, når en af betingelserne ikke er opfyldt. I sådanne sager foretager Fællesskabets retsinstanser i givet fald også en afvejning af de berørte interesser.

vurderingen af nødvendigheden af at træffe foreløbig afgørelse

(jf. præmis 11 og 12)

2. Problemet om hovedsagens antagelse til realitetsbehandling bør som hovedregel ikke undersøges under en sag om foreløbige forholdsregler, da afgørelsen i hovedsagen herved kan foregribes. Når det imidlertid gøres gældende, at begæringen om foreløbige forholdsregler udspringer af en hovedsag, som åbenbart må afvises, kan det være nødvendigt, at der fremlægges omstændigheder, som godtgør, at hovedsagen ud fra en umiddelbar betragtning alligevel kan antages til realitetsbehandling.

I forbindelse med denne samlede vurdering råder Fællesskabets retsinstanser i sager om foreløbige forholdsregler over et vidt skøn og kan frit under hensyn til sagens særegenheder afgøre, hvorledes disse forskellige betingelser skal efterprøves samt rækkefølgen for denne undersøgelse, når ingen fællesskabsretlig bestemmelse pålægger dem at anvende et forud fastsat skema for

(jf. præmis 16)

3. Spørgsmålet om, hvorvidt uopsættelighedsbetingelsen i forbindelse med en begæring om foreløbige forholdsregler er opfyldt, skal vurderes på baggrund af nødvendigheden af, at der træffes en foreløbig afgørelse for at undgå, at den part, der har fremsat begæring om den foreløbige forholdsregel, udsættes for et alvorligt og uopretteligt tab. Denne part skal dokumentere, at vedkommende ikke kan afvente afgørelsen i hovedsagen uden at blive påført en sådan skade. Selv om det med henblik på at godtgøre, at der foreligger en sådan skade, ikke er nødvendigt, at det godtgøres, at der er absolut vished for, at skaden indtræder, idet det er tilstrækkeligt, at skaden kan forudsiges med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed, skal sagsøgeren ikke desto mindre fortsat føre bevis for de faktiske omstændigheder, der skal begrunde, at der er udsigt til en sådan alvorlig og uoprettelig skade.
4. I forbindelse med Fællesskabets retsinstansers vurdering af en begæring om udsættelse af gennemførelsen kan en økonomisk skade i princippet ikke betragtes som uoprettelig eller blot vanskeligt oprettelig, hvis der senere kan betales økonomisk erstatning herfor. Det følger af disse principper, at en begæret udsættelse af gennemførelsen kun er begrundet, såfremt det ser ud til, at sagsøgeren vil befinde sig i en situation, hvori selve sagsøgerens overlevelse er i fare, hvis en sådan foranstaltning ikke træffes. I den forbindelse kan der ved vurderingen af sagsøgerens økonomiske situation tages hensyn til navnlig de forhold, der karakteriserer den koncern, som sagsøgeren er tilknyttet via sine aktionærer.

(jf. præmis 21 og 22)

(jf. præmis 23, 24 og 27)